

ČELISTKINJA MAJA BOGDANOVIĆ SA SIMFONIJSKIM ORKESTROM PRIREDILA PODGORIČKOJ PUBLICI KONCERT ZA PAMĆENJE

Dvoržak sa puno ljubavi i žara

Violončelistkinja Maja Bogdanović i Crnogorski simfonijski orkestar priredili su pravi praznik podgoričkoj publici izvodeći djela Antonjina Dvoržaka. Bogdanović, precizno je i osjećajno izvela Dvoržakov Koncert za violončelo i orkestar u h-molu, a ansambl je pratio u stopu, očigledno inspirisan njenim umijećem i emocijama. nagrađena aplauzima pune dvorane CNP-a Maja Bogdanović je izvela na bis Šumanov „Langsam” iz „Pet folk komada” za čelo i klavir, kojeg je Konstantin Blagojević obradio za šest čela. Crnogorski simfoničari su, pod upravom maestra Grigorija Kraska, nastavili u istom taktu izvodeći

najizvođenije Dvoržakovo djelo – Simfoniju broj u 9 u e-molu, iliti čuvenu simfoniju „Iz Novoga svijeta”. Maju Bogdanović smo imali priliku da čujemo na jednom od prethodnih festivala „A tempo”, kada nam se predstavila kao dio kamernog ansambla „Četiri čela”. Taj nastup joj se urezao u sjećanje, kaže Bogdanović, posebno po pozitivnoj atmosferi.

- I prije šest godina kada sam nastupala sa „Četiri čela” i sada bila jako pozitivna atmosfera. Taj nastup mi je ostalo u jako lijepom sjećanju. I, evo, sada, nakon toliko godina, prvi put sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom. Jako sam zadovoljna. U orkestru vlada pozitivna atmosfera, ima puno mladih ljudi. Ansambl ima veliki potencijal. Slušala sam i kako su izveli Simfoniju „Iz Novog svijeta” i nevjerovatno kako su dobri – ocijenjuje ona.

Maja Bogdanović ističe da je osjetila u orkestru veliko poštovanje prema dirigentu, i solisti, i djelu koje sviraju.

- Oni su toliko mirni i tihi, što je velika rijetkost. Jer, obično kada dirigent zaustavi, obično se svi nešto domundavaju, pišu štrihove, pričaju i nastane opšta buka. Međutim, vaš orkestar je bio toliko tih, s jednim poštovanjem su se ophodili prema dirigentu i solisti. Niko nije svirao fortissimo dok god ja sviram, svi su slušali i bili pažljivi.

Bez obzira na (ne)uslove u kojima radi, tvrdi Bogdanovićeva, naš orkestar svira sa puno ljubavi, i to se osjeća.

- U Francuskoj gdje živim od svoje 16 godine muzičari imaju mnogo bolje uslove, a opet ne sviraju s takvim žarom, sa toliko ljubavi – objasnila je ova umjetnica koja je kao solista nastupala sa Tokijskom filharmonijom, Minhenskim kamernim orkestrom, Orkestrom RTS-a, francuskim Nacionalnim orkestrom, Kamernim orkestrom „Nova Evropa”, „Dušan Skovran”...

Koncert u Podgorici kada je u pitanju muzički ukus Maje Bogdanović pio je pun pogodak. kako ističe, obožava da izvodi Dvoržakov Koncert za violončelo i orkestar.

- To je jedan od najljepših koncerata za čelo. A ove godine je i 120 godina otkada je on napisan, tako da smo ovim nastupom proslavili jednu godišnjicu. Volim da sviram ono što u tom trenutku sviram. Inače,

ne funkcionišem drugačije. Ako mi organizator predloži neko djelo, ja moram da se zaljubim u njega, inače ga neću dobro svirati, iako mi se možda u početku čini da ga i ne volim toliko. Ali ga na kraju sigurno zavolim – kroz smijeh objašnjava Bogdanović.

Posebnu pažnju posvećuje savremenoj muzici. Premijerno je izvela djela naših savremenika Pendereckog, Gubajduline, Sojersa, Bakrija, Tangija, Mihajlovića...

- Volim da sviram moderne kompozitore. Sarađujem i sa savremenim autorima i baš sam nedavno u Beogradu svirala jedno savremeno djelo u kojem ima i tanga, i bosanove, čak se u jednom trenutku pojavljuje moravac. Rijetko sviram takvu vrstu muzike, ali vidim da mališani mnogo vole – objasnila je ona. Lijepo bi bilo da ponovo čujemo Maju Bogdanović na nekoj od naših scena. Ponesena dobrom atmosferom ova umjetnica, koja svira na instrumentu francuskog graditelja Franka Ravatina napravljenog baš za nju, takođe se nada skorom viđenju sa našom publikom, a kako je otkrila, postoji ideja da se to upravo i dogadi uskoro.

S. ČETKOVIĆ

Balkanski entuzijizam

Poznata čelistkinja, koja od 16. godine živi u Francuskoj, ističe da se uvijek rado vraća u naše balkanske krajeve. Kaže, voli da nastupa sa našim orkestrima, koji u unose u sve emocije. Prisjeća se nedavnog nastupa u Beogradu sa orkestrom RTS-a, kojim je dirigovao pijanista Aleksandar Sedlar. Kada je fluid na sceni i oko nje u pitanju, kaže, postoji očigledna paralela između nastupa u Podgorici i u Beogradu.

- Dosta je slična atmosfera, s tim što su Beograđani u nekim čudnim uslovima rada zato što se „Kolarac“, nažalost, raspada. Imali smo problema tokom probe zato što na drvene duvače duva neki vjetar... koji predstavlja veliki problem zato što oni ne mogu da sjede na svom mjestu tri sata i da sviraju. A, opet, uspjeli smo da odsviramo jedan predivan koncert za djecu. „Kolarac“ je bio prepun i mislim da ih je to ponijelo da svi budu motivisani i da sviraju sa velikim žarom – prisjetila se čelistkinja Maja Bogdanović.